ГЛЮКОЗИ РОЗЧИН 10% ДЛЯ ІНФУЗІЙ (SOLUTIO **GLUCOSI 10% PRO INJECTIONIBUS)**

k compendium.com.ua/dec/263111

СКЛАД І ФОРМА ВИПУСКУ

розчин для інфузій 10 % пляшка 200 мл, № 1 Декстроза

10 г/100 мл

розчин для інфузій 10 % пляшка 400 мл, № 1 Декстроза

10 г/100 мл

№ UA/12138/01/01 від 12.05.2017

С За рецептом

ІНСТРУКЦІЯ

ГЛЮКОЗИ РОЗЧИН 10% ДЛЯ ІНФУЗІЙ розчин для інфузій 10 %, Інфузія ПрАТ (Україна, Київ)

ІНСТРУКЦІЯ

для медичного застосування лікарського засобу

Глюкози розчин 10 % для інфузій

(GlucosI solutio 10% PRO INFUSIONIBUS)

Склад:

діюча речовина: глюкоза;

100 мл розчину містять глюкози (у перерахуванні на глюкозу безводну) 10 г;

допоміжна речовина: вода для ін'єкцій.

Лікарська форма.

Розчин для інфузій.

Основні фізико-хімічні властивості: прозора безбарвна або ледь жовтувата рідина, теоретична осмолярність — 555 мосмоль/л, рН 3,5-6,5.

Фармакотерапевтична група.

Розчини для парентерального харчування.

Код ATX Vo6D Co1.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Розчин глюкози має плазмозамінну, гідратуючу, метаболічну та дезінтоксикаційну дію. Підтримує об'єм циркулюючої крові та поповнює об'єм втраченої рідини. Він здатен спричинити діурез залежно від клінічного стану пацієнта.

Глюкоза зазнає повного метаболізму, може зменшувати втрати протеїну та азоту, підтримує відкладення глікогену та зменшує кетоз або запобігає йому (надмірне утворення кетонових тіл) при призначенні достатніх доз. У процесі метаболізму глюкози у тканинах виділяється значна кількість енергії, яка необхідна для життєдіяльності організму.

Фармакокінетика.

Рівень глюкози у крові в нормі коливається у межах 45–85 мг/100 мл, що відповідає молярній концентрації 3,0–5,6 ммоль/л. Для підтримування таких рівнів у дорослої людини з масою тіла 60–100 кг її добовий прийом має становити 100–200 г. Внесок глюкози крові в загальну осмолярність плазми — 290 мОсм/л — є незначним, всього лише 5,6 мОсм/л. Таким чином, вливання розчинів глюкози не чинить помітного впливу на збільшення осмолярності плазми, оскільки відбувається швидка утилізація глюкози. У пацієнтів прийом глюкози обмежений лише внутрішньовенними вливаннями, мінімальна добова потреба для профілактики ацидозу становить 100 г глюкози (1000 мл 10% розчину глюкози).

Метаболізм глюкози в організмі завершується утворенням двоокису вуглецю (CO_2) та води; під час аеробного гліколізу одного моля глюкози виділяється 686 ккал або 4,1 ккал на 1 г.

Виведення глюкози практично повністю здійснюється шляхом метаболізму. У здорових пацієнтів глюкоза в сечі може бути виявлена лише у вигляді слідів, оскільки вона після клубочкової фільтрації потрапляє в первинну сечу — повністю всмоктаною в проксимальних канальцях; цей процес триває, поки рівень глюкози в крові не збільшиться до значень не нижче 200–240 мг/100 мл.

Клінічні характеристики.

Показання.

- Гіпоглікемія;
- парентеральне харчування;
- порушення, пов'язані з підвищеним розпадом білка внаслідок гіпоергозу.

Протипоказання.

Глюкози розчин 10% для інфузій протипоказаний пацієнтам з:

- внутрішньочерепними та внутрішньоспінальними крововиливами за винятком станів, які пов'язані з гіпоглікемією та необхідністю парентерального харчування;
- тяжкою гіпертонічною дегідратацією;
- гіперчутливістю до декстрози;
- діабетичною комою з гіперглікемією;
- гіперосмолярною комою;
- синдромом мальабсорбції глюкозо-галактози.

Препарат не вводити одночасно з препаратами крові.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

При одночасному застосуванні з тіазидними діуретиками і фуросемідом слід враховувати їх здатність впливати на рівень глюкози у сироватці крові.

Інсулін сприяє потраплянню глюкози у периферичні тканини, стимулює утворення глікогену, синтез білків та жирних кислот. Розчин глюкози зменшує токсичний вплив піразинаміду на печінку. Введення великого об'єму розчину глюкози сприяє розвитку гіпокаліємії, що підвищує токсичність одночасно застосованих препаратів наперстянки.

Глюкоза несумісна у розчинах з амінофіліном, розчинними барбітуратами, еритроміцином, гідрокортизоном, канаміцином, розчинними сульфаніламідами, ціанокобаламіном.

Особливості застосування.

При тривалому внутрішньовенному застосуванні препарату необхідний контроль рівня цукру в крові.

При введенні препарату слід призначати інсулін під шкіру із розрахунку 1 ОД на 4–5 г глюкози.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Препарат можна застосовувати тільки тоді, коли очікувана користь для матері перевищує потенційний ризик для плода або дитини.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Дані відсутні через виняткове застосування препарату в умовах стаціонару.

Спосіб застосування та дози.

Препарат застосовувати внутрішньовенно краплинно. Доза для дорослих становить до 1500 мл на добу. Максимальна добова доза для дорослих становить 2 000 мл. У разі необхідності максимальна швидкість введення для дорослих — 150 крапель за хвилину (500 мл/год).

Діти.

Дітям доза залежить від віку, маси тіла, стану та лабораторних показників.

Передозування.

Посилення проявів побічних реакцій. Тахіпное, набряк легень.

Можливий розвиток гіперглікемії та гіпергідратації. У разі передозування препарату призначити симптоматичне лікування та у разі необхідності — введення препаратів звичайного інсуліну.

Побічні реакції.

З боку центральної нервової системи: дуже рідко— сплутаність або втрата свідомості;

З боку ендокринної системи та метаболізму: гіперглікемія; гіпокаліємія; гіпофосфатемія; гіпомагніємія.

З боку сечовидільної системи: поліурія; глюкозурія.

3 боку шлунково-кишкового тракту: полідепсія; нудота.

Загальні реакції організму: гіперволемія; відчуття припливів та почервоніння шкіри; алергічні реакції (гіпертермія, шкірні висипання, ангіоневротичний набряк, шок).

Побічні реакції у місці введення: біль у місці введення; подразнення вен, флебіт, венозний тромбоз.

У разі виникнення побічних реакцій введення розчину слід припинити, оцінити стан пацієнта і надати відповідну допомогу.

Термін придатності.

5 років.

Умови зберігання.

Зберігати при температурі не вище 25 °С у недоступному для дітей місці.

Заморожування препарату за умови зберігання герметичності пляшки не є протипоказанням до використання. Незмочуваність внутрішньої поверхні пляшки не є протипоказанням до застосування препарату.

Несумісність.

Глюкоза несумісна у розчинах з амінофіліном, розчинними барбітуратами, еритроміцином, гідрокортизоном, варфарином, канаміцином, розчинними сульфаніламідами, ціанокобаламіном.

Не застосовувати в одній системі одночасно або перед, або після гемотрансфузії у зв'язку з можливістю виникнення псевдоаглютинації.

Упаковка.

По 200 мл або 250 мл, або 400 мл, або 500 мл у пляшках.

Категорія відпуску.

За рецептом.

Виробник.

Приватне акціонерне товариство «Інфузія».

Місцезнаходження виробника та адреса місця провадження його діяльності.

Україна, 21034, м. Вінниця, вул. Волошкова, б. 55 або Україна, 23219, Вінницька обл., Вінницький р-н, с. Вінницькі Хутори, вул. Немирівське шосе, б. 84А.

Заявник.

Приватне акціонерне товариство «Інфузія».

Місцезнаходження заявника.

Україна, 04073, м. Київ, Московський проспект, б. 21-А.

Дата додавання: 05.10.2020 р.

© Компендиум 2019